

آقای افشاریان چند میلیارد پول اسپانسر کجا می‌رود؟

مهدی سیدعلی: دوران ریاست تاج بهترین روزهای کمیته داوران بود

پاداش جام جهانی داوران کجا رفت؟
افشاریان ارتش یک نفره است
کمیته داوران در ایران شوخی است

مهدیه دریابگی

خبرنگار

فرزندش به سن بیست و هشت سالگی که رسید یک‌دفعه او را از پدر جدا کردند تا تولد ۴۵ سالگی‌اش با حسرت و آه تمام شود. آن روزهایی که طفل نوپای خود را بزرگ می‌کرد با خودش به این فکر کرد که وقتی فرزندش به سن جوانی برسد چقدر برایش آرزو دارد، اما روز وداع او با فرزند جوانش آن قدر تلخ بود که هرگز از ذهن سیدعلی پاک نمی‌شود. مهدی سیدعلی داور ۴۵ ساله لیگ روز گذشته مراسم تولدش را در روزنامه ایران ورزشی برگزار کرد و با فرزند بیست و هشت ساله خود در این روزنامه خداحافظی کرد، البته فرزند معنوی سیدعلی هم سال‌های داور بود که به سن جوانی وقتی رسید مجبور شد از او جدا شود. شاید برای اهالی ورزش و داورانی جالب باشد که این داور که از دیرباز با داور خداحافظی کرد و بازنشسته شد در مراسم خواستگاری خود به خانواده همسرش چه گفت و چطور همسرش را خواستگاری کرد. سیدعلی در این مراسم خانواده همسرش را با شوک بزرگی مواجه کرد وقتی گفت با داشتن فرزند ۱۲ ساله قرار است ازدواج کند اما وقتی خانواده دختری که از او خواستگاری کرد به حالت نیم‌خیز بلند شدند تا همان لحظه با سیدعلی خداحافظی کنند، داور را همان فرزند ۱۲ ساله خود معرفی کرد. اما این فرزند حالا بیست و هشت ساله شده و سیدعلی به اجبار باید او را کنار بگذارد. قطعاً برای هرکس از دست دادن فرزندش بزرگترین غم خواهد بود حتی اگر فرزند معنوی‌اش باشد. مهدی سیدعلی در میان‌سال و در روزی که باید بهترین هدیه زندگی‌اش را دریافت می‌کرد با دنیایی از حسرت و آه و برخلاف میل باطنی با دنیای داور خداحافظی کرد و با اینکه امروز کلاس داور لیگ برتر برای شروع فصل جدید شروع می‌شود و با داوران بازنشسته باید خداحافظی شود نه هیچ خبری از سیدعلی خواهد بود و نه علیرضا فغانی که به‌عنوان بزرگترین سرمایه داور با بی‌درایتی کنار گذاشته شد. بهتر است در ادامه درد و دل‌های سیدعلی را با هم بخوانیم.

دوست داشتم بمانم
اما مجبور به خداحافظی شدم

در روزی که به سن ۴۵ سالگی رسیده‌اید و باید کادوی تولد بگیرید به نظر می‌رسد با بی‌مهری کمیته داوران مواجه شدید و باید از داور خداحافظی کنید. سیدعلی در این خصوص می‌گوید: «بله امروز روز تولدم است و در چنین روزی باید برای همیشه با فرزند بیست و هشت

ساله خود خداحافظی کنم. این تصمیم من نبود و دوست داشتم بمانم و قضاوت کنم، اما به کلاس داور لیگ برتر دعوت نشدم و این یعنی پایان داور من. غیر از من چندین و چند داور دیگر از جمله علیرضا فغانی نیز بازنشسته شده‌اند و دیگر قرار نیست در لیگ برتر ما قضاوت کنند. من دنیای داور این‌طوری خداحافظی‌کننده‌ام اما سال نیز در لیگ برتر حضور داشتم. قطعاً در چنین شرایطی سخت است که فردی با بیست و هشت سال قضاوت (بیست و یک سال آن در لیگ برتر بوده است) از آنجا دوری این‌طوری خداحافظی کند اما به لطف رفتارهای آقایان، داورانی که در فصل بیست و سوم به سن بازنشستگی رسیده‌اند بدون اینکه در کلاس داور از آنها دعوت شود و مراسم تقدیری داشته باشند باید در اوج مظلومیت و غریبانگی از حرفه خود خداحافظی کنند در حالی که همان‌طور که گفتم داور مثل فرزند من بود. مگر ما از آقای افشاریان چه خواسته بودیم غیر از احترام؟! داوران جوان اگر این رفتار را نسبت به امثال سیدعلی ببینند چه آینده‌ای را برای خودشان متصور می‌شوند؟ افشاریان سه فصل است که می‌خواهد من نباشم و آخر هم به خواسته‌اش رسید.»

کاری که شیرازی با هیأت فوتبال کرد، بمب هیروشیما با ژاپن نکرد

به نظر می‌رسد در فصل پیش رو تعداد زیادی از داوران تهرانی بازنشسته شده‌اند و این استان نماینده کمی در بین داوران خواهد داشت و بزودی هم این تعداد به عدد صفر می‌رسد. شما مشکل کار را کجا می‌دانید؟ سیدعلی در پاسخ می‌گوید: «کاری که شیرازی در زمان ریاست خود در هیأت فوتبال تهران کرد، بمب هیروشیما با ژاپن نکرد. من به همراه چند داور و کمک داور تهرانی دیگر امسال بازنشسته شدیم و تنها سه داور یعنی یاسر همرنگ، کوبال ناظمی و امیر عرب براقی باقی مانده‌اند که بزودی آنها هم به مرز بازنشستگی می‌رسند. می‌خواهم بدانم وقتی این داوران دیگر نتوانستند در لیگ داور کنند، استان تهران چه نماینده‌ای در سطح داوران لیگ برتر

دارد. به نظر می‌رسد که در کمیته داوران یک نوع تهران‌ستیزی وجود دارد که مانع رشد داوران تهرانی می‌شود. زمانی آقای شهبازی در هیأت فوتبال بهترین خدمت را انجام داد و بعد از این ایشان داوران تهرانی در بدترین شرایط قرار داشتند. باورتان می‌شود ما زمین تمرین نداریم و گاهی روی آسفالت تمرین می‌کردیم؟ من در یکی از همین تمرین‌ها آسیب دیدم و هفت ماهی است که تکمف آسیب دیده‌ام است.» این داور بازنشسته که دل پری از بی‌درایتی مسئولان کمیته داوران دارد در ادامه به بی‌توجهی آنها اشاره می‌کند و می‌گوید: «کمیته داوران بعضی وقت‌ها بلیت هواپیما برای ما تهیه نمی‌کردند و می‌گفتند خودتان بلیت تهیه کنید. ما خودمان با هزینه شخصی بلیت تهیه می‌کردیم و به بازی‌ها می‌رفتیم، پول بلیت را یا به ما دیر پرداخت می‌کردند و یا هیچ وقت به حساب ما نمی‌ریختند. نکته اینجا است که بعضی از دوستان همکار با ماشین شخصی خودشان به محل بازی می‌رفتند! سؤال من این است داور که فرستگ‌ها با ماشین شخصی رانندگی کرده با چنین خستگی چطور داور می‌کند؟» سیدعلی در ادامه گلایه خود از سفرهای داوران اینطور می‌گوید: «چرا داوران با پرواز چارتر تیم‌ها باید به مسابقات بروند؟ بعد هم با همان تیم و پرواز چارتر برمی‌گردد. در چنین سفری آیا اتفاقی نمی‌افتد؟ سفری که داور ساعت‌ها در کنار تیمی است که باید برای آنها قضاوت کند؟ به نظرتان این بی‌درایتی کمیته داوران نیست؟»

پیشنهاد رشوه را گزارش کردم، اما رشوه‌دهنده مدیرعامل شد!

مهدی سیدعلی قرار است پرده از رازهایی بردارد که شاید مخاطب این فوتبال کمتر آن را شنیده باشد. این داور تهرانی از پیشنهاد رشوه‌ای که به او دادند، می‌گوید: «چند سال پیش به من پیشنهاد رشوه شد، من گزارش این رشوه را به سرپرست فدراسیون دادم اما چه برخوردی با فرد متخلف شد؟ هیچ. الان آن فرد مدیرعامل یکی از تیم‌ها است و کسی با او کاری ندارد.» یک سؤال که در ذهن مخاطب به وجود می‌آید این است که چرا شما و آقای وحید صالحی وقتی از داور کنار می‌روید این مسائل را افشا می‌کنید؟ بهتر نیست زمانی که فعال هستید این مسائل را مطرح کنید تا دلسوزان متوجه شوند: «من پنج ماه پیش تمام این مسائل را در یکی از مصاحبه‌های تلویزیونی خود مطرح کردم. جالب این است که هیچ یک از مسئولان هم هیچ تماسی با من نداشت و واکنش آنها به این مسأله مهم سکوت بود. همان زمان هم با سرپرست فدراسیون صحبت کردم و مسائل را گفتم الان مدارک هم موجود است. اما

چه اتفاقی افتاد؟»

داوران ما نیاز به روانشناس دارند

سیدعلی در ادامه صحبت‌های خود به مسأله جالبی اشاره می‌کند. این داور تهرانی در خصوص یکی از دلایل اشتباهات بیش از حدی که در این جامعه وجود دارد، اینطور می‌گوید: «من در یکی از کلاس‌های داور به نکته‌ای اشاره کردم که با تمسخر آقای افشاریان مواجه شدم اما همچنان به حرفی که زدم اعتقاد قلبی دارم. من به آقای افشاریان گفتم داوران ما نیاز به روانشناس دارند اما ایشان این پیشنهاد من را مسخره کرد در حالی که برای حرفی که زدم ادله دارم. بعضی از داوران ما از نقاطی می‌آیند که تمام افراد آن منطقه آنها را می‌شناسند و حضور در یک بازی پخش مستقیم برای آنها اهمیت زیادی دارد. در چنین شرایطی اگر حتی مشکلات شخصی هم داشته باشند که قضاوتشان را تحت تأثیر قرار دهد به کمیته داوران نخواهند گفت و با همان ذهن درگیر وارد مسابقه می‌شوند که چنین مسأله‌ای روی قضاوت آنها تأثیر سوء می‌گذارد. اما اگر روانشناس در کنار داور بازی باشد قطعاً ضریب اشتباهات آنها کم می‌شود.»

چند میلیارد پول اسپانسر کجا می‌رود؟ پاداش داوران جام جهانی کجاست؟

مهدی سیدعلی از نحوه مدیریت افشاریان انتقاد کرده و به مسأله‌ای اشاره می‌کند که جای تأمل دارد. سیدعلی در این خصوص می‌گوید: «ما هیچ گونه امکاناتی نداریم حتی البسه داوران هم مشکل دارد و لباس‌هایی در اختیار ما گذاشته می‌شود در سرما قابل تحمل نیست. ما حتی هدست هم نداریم و فصل پیش که قرار شد سیستم رادیویی را تیم‌ها برای داوران تهیه کنند، فقط چهار باشگاه برای داوران این سیستم را تهیه کردند که بعضی از این سیستم‌ها کیفیت لازم را هم نداشت. سؤال اینجا است این همه کمبودی که برای داوران وجود دارد را نمی‌توانند با پولی که اسپانسر در اختیار کمیته داوران قرار می‌دهد برطرف کرد؟ چند میلیاردی که از اسپانسر می‌گیرند کجا خرج می‌شود؟ نکته دیگر در خصوص داوران بین‌المللی ما است. آقای افشاریان پاداش جام جهانی خود را گرفت. پس پاداش داوران جام جهانی ما چه می‌شود؟ چطور می‌شود که آقای افشاریان پیگیر این مسأله نیست؟»

افشاریان ارتش یک نفره است
کمیته داوران شوخی فوتبال است

داوران طبق قوانین فیفا حق مصاحبه ندارند و سیدعلی معتقد است در شرایطی که داوران اجازه مصاحبه ندارند این رئیس کمیته داوران است که باید از داوران خود دفاع کند. سیدعلی در این زمینه می‌گوید: «بازی که تمام می‌شود مظلوم‌ترین شخص داور مسابقه است. بازیکنان، کادرفنی و مدیران به راحتی هر چه دلشان می‌خواهد می‌گویند، ناجوانمردانه به داور می‌تازند و هجوم زیادی علیه ما راه می‌افتد در چنین شرایطی توقع داریم آقای افشاریان صدای داوران باشد چون ما حق مصاحبه

نداریم، اما هیچ گاه آقای افشاریان از ما دفاع نکرد. نکته دیگر که بشدت داوران را در طول ریاست آقای افشاریان ناراحت کرده این است که چه اشتباه کنی چه قضاوت بدون اشتباهی داشته باشی، چهار هفته قضاوت نداری و این مسأله داور را از اوج آمادگی دور می‌کند و بی‌انگیزه نیز خواهد کرد.» سیدعلی در ادامه می‌گوید: «در کل در لیگ ما داور نه شأنی دارد و نه حرمتی و هیچ کس نیست که بتواند از شأن داور دفاع کند.» داور تازه بازنشسته شده لیگ برتر از تصمیمات افشاریان و بی‌توجهی او حتی به اعضای کمیته داوران صحبت به میان می‌آورد و می‌گوید: «کمیته داوران ارتش یک نفره است که فقط آقای افشاریان در آن تصمیم می‌گیرد و به هیچ کس توجه نمی‌کند. بارها از اعضای کمیته داوران این سؤال را می‌پرسیدم که می‌گویند افشاریان به نظر ما توجه نمی‌کند و خودش فقط تصمیم می‌گیرد باید اینطور گفت که کمیته داوران شوخی فوتبال ما است. وقتی یک نفر فقط در کمیته داوران به صورت مطلق تصمیم می‌گیرد پس لفظ کمیته می‌تواند شوخی باشد.»

چرا افشاریان گفت پرسپولیس یک پانل‌تی طلبکار است

من با ادبیات گفتاری آقای افشاریان مشکل دارم. سیدعلی با بیان این مطلب می‌گوید: «به نظر آقای افشاریان باید در ادبیات گفتاری خود تجدید نظر کند. آقای افشاریان در یکی از مصاحبه‌های خود به این نکته اشاره کرد که «پرسپولیس یک پانل‌تی طلبکار است. بعد سرپرست نفت در مصاحبه‌اش به این نکته اشاره داشت که آقای افشاریان طلب شما به پرسپولیس پاس شد؟» در نهایت فیروزی را محروم کردند اما هیچ کس با افشاریان کاری نداشت. ایشان در جلسات کلاس داور هم ادبیاتی به کار می‌برد که باعث رنجش بعضی از افراد می‌شود. حرف من این است وقتی ایشان در دوران قضاوتش در یکی از تست‌ها مردود شده بود و نتوانست ادامه دهد با رفتار زشت مسئولان وقت کمیته داوران مواجه شد، چون اجازه ندادند در کلاس‌ها شرکت کند و حتی به او لباس هم ندادند. وقتی ایشان چنین لحظاتی را در داور می‌تجربه کرده آیا نباید زمان ریاست خود چنین رفتارهایی نداشته باشد؟ اما آقای افشاریان در حال حاضر با من و داوران بازنشسته چه رفتاری دارد؟ آیا ایشان نباید شرایطی را مهیا می‌کرد که من سیدعلی در خانه خودم و در جامعه داور حرف بزنم؟ نه اینکه در رسانه‌ها حرف‌های دلم را بزنم؟»

یحیی و فرهاد باید شش ماه محروم می‌شدند

مهدی سیدعلی که در دوران قضاوت خود ناملایمات زیادی دیده است به این نکته اشاره می‌کند که یکسری از افراد را حلال نمی‌کنم. افرادی که در بازی فولاد-استقلال، گل‌گهر- فولاد و دربی به من تهمت زدند را هیچ‌گاه حلال نمی‌کنم چون هیچ‌گاه پشیمانی خود را از کارشان اعلام نکردند، با اینکه من در این بازی‌ها هیچ تقصیری هم نداشتیم. بر اساس آیین‌نامه کمیته انضباطی باید یحیی و فرهاد هرکدام شش ماه از فوتبال محروم می‌شدند که این اتفاق نیفتاد. یحیی در بازی دربی حرف‌هایی به من زد که هیچ وقت به کسی نگفتم حرف‌هایی زده‌ام از ذهنم پاک نمی‌شود و روی سینه‌ام سنگینی می‌کند. آقای درویش هم تهمت زد که بعد از آن هیچ وقت ابراز پشیمانی نکرد و همین

مسأله آزاردهنده است. اما از تماشاگر و رفتارشان هیچگاه دلخور نبودم چون بر اساس اطلاعاتی که از طرف مربی، بازیکن و باشگاه مخابره می‌شود، عکس‌العمل نشان می‌دهند.»

فغانی دست نیافتنی است

سیدعلی با انتقاد از رفتاری که با علیرضا فغانی شد، صحبت‌هایش را اینطور ادامه می‌دهد: «فغانی دست نیافتنی است. با کنار گذاشتن فغانی خودزنی کردند. این باعث تأسف نیست که در جام ملت‌ها و جام جهانی فغانی به عنوان داور استرالیایی وارد زمین شود و ما با دست خودمان این استعداد داور را بسوزانیم. بعید می‌دانم تا بیست سال آینده هم بتوانیم یک فغانی به داور معرفی کنیم. امیدوارم داور از بچه سر راهی بودن در آید چون داوران بر اساس ادبیات فیفا، عالیجنابان زمین فوتبال هستند در حالی که در ایران کوچکترین احترامی در زمین ندارند.»

وی ای آر حالا حالاها نمی‌آید
به مردم دروغ نگویید

سیدعلی در ادامه صحبت‌های خود از یک حقیقت پرده برمی‌دارد: «حالا حالاها به فوتبال ما سیستم ویدیویی اضافه نخواهد شد. پس به مردم دروغ نگویید. چندین فاکتور نیاز است که این سیستم وارد فوتبال ما شود اما این فاکتورها هیچ کدام در حال حاضر اجرایی نیست. حداقل می‌توانم بگویم در فصل بیست و سوم اصلاً شرایط ورود این سیستم را نداریم. در بین داوران حال حاضر ما هم فقط موعود بنیادی‌فر و محمدرضا منصوری دوره‌های آشنایی با این سیستم را گذرانده‌اند است. در چنین شرایطی نباید توقع داشته باشیم که داوران ما در بیرون مرز توسط فیفا در بازی‌های بزرگ استفاده شوند.»

تاج بهترین رئیس
کمیته داوران بود

سیدعلی معتقد است که زمان تاج کمیته داوران در نهایت آرامش به سر می‌برد: «از من بپرسید چه زمانی بهترین زمان داور کشورمان بود که در پاسخ می‌گویم زمانی که تاج رئیس کمیته داوران بود. ایشان به بهترین نحو کمیته داوران را اداره کرد. ای کاش دوباره رئیس به کمیته داوران بیاید که مثل تاج بتواند به این کمیته خدمت کند.» اگر شما زمانی رئیس کمیته داوران شدید چه کاری خواهید کرد؟ سیدعلی در پاسخ می‌گوید: «با داورانم رفیق می‌شوم. حرف‌شان را گوش می‌کنم و ارتباط دوستانه با آنها خواهم داشت. در حالی که این رفتار را هیچ‌گاه از آقای افشاریان ندیده‌ایم و خودش را به همه داوران ترجیح می‌دهد. باورتان می‌شود هر وقت تنها می‌شوم به خاطر داور گریه می‌کنم. شرایط فعلی داور اصلاً خوب نیست.»

داوری به من شهرت داد

سیدعلی در پایان صحبت‌های خود حرف‌های جالبی به زبان می‌آورد: «من از داور و فوتبال تشکر می‌کنم چون من یک کارگرزاده جنوب‌شهری هستم که با معضلات اجتماعی زیادی روبه‌رو بودم. اما دکترای مدیریت گرفتم، پست مدیریتی در شهرداری دارم و در دانشگاه تدریس می‌کنم. فکر می‌کنم همه این چیزها را از داور می‌دارم. درست است که تلاش خودم بود اما داور به من شهرت و معروفیت داد و همین نکات مثبتی بود که باعث پیشرفت من شد.»